

Pomoc pro Vuhledar pod palbou

~

Help for Vuhledar under fire

Pomoc pro Vuhledar pod palbou

by

Martin Dorazín

Radiožurnál, ČRo Plus / Český rozhlas

SYNOPSIS

Pomoc pro Vuhledar pod palbou

Autentická a emocionální reportáž zpravodaje Českého rozhlasu na Ukrajině z rozvážky humanitární pomoci na frontové linie, do města Vuhledar. I bez dabingu a složitého vysvětlování je posluchači zcela jasné, co se tam odehrává. Někdy slova nejsou potřeba ani v rozhlase.

Posledních několik stovek obyvatel ukrajinského města Vuhledar přežívá za nepřetržitého ostřelování v podzemí ohořelých paneláků. A nouze je tam o všechno – vodu, jídlo, teplo i kontakt s okolním světem.

Help for Vuhledar under fire

An authentic and emotional report by Czech Radio's foreign correspondent in Ukraine on the delivery of humanitarian aid to the front lines in the town of Vuhledar. Even without dubbing or extensive explanations, it is clear to listeners what is happening there. Sometimes, words are unnecessary, even on the radio.

The last couple of hundred inhabitants of the Ukrainian town of Vuhledar are surviving under continuous shelling in the underground of charred blocks of flats. And there is a shortage of everything – water, food, heat and contact with the outside world.

Pomoc pro Vuhledar pod palbou

Autentická a emocionální reportáž zpravodaje Českého rozhlasu na Ukrajině z rozvážky humanitární pomoci na frontové linie, do města Vuhledar. I bez dabingu a složitého vysvětlování je posluchači zcela jasné, co se tam odehrává. Někdy slova nejsou potřeba ani v rozhlase.

Posledních několik stovek obyvatel ukrajinského města Vuhledar přežívá za nepřetržitého ostřelování v podzemí ohořelých paneláků. A nouze je tam o všechno – vodu, jídlo, teplo i kontakt s okolním světem.

Original script

Tak a dnes druhý pokus proniknout přes to bahno, přes pole, do Vuhledaru. Se nám to nepodařilo včera, protože půda byla rozmrzlá. Ale teď je to tvrdé, pevné, tak doufám, že projedeme.

A to už jsme na první linii nebo na nulté linii. Dál už není vlastně kam se dostat. I tady to mikrosídliště zvané Kvadrát podle čtvercového tvaru od poslední návštěvy vypadá daleko hůř. Daleko víc domů je vypálených. Ale pořád tady jsou lidé, kteří si přišli pro vodu.

Největší problém je tady se starými lidmi, kteří jsou tvrdohlaví. Zkrátka si postavili hlavu, že tady zůstanou, a hotovo, a Oleg Tkačenko, který jim nabízí evakuaci už snad posté, zase nepochodil. Proto tady s nimi zůstávají jejich děti, nemůžou je přece opustit.

Jak je slyšet, tak Rusko stále Vuhledar ostřeluje. Střílí přímo do města, kde ještě zůstalo 200 až 300 lidí, civilistů. Ruské jednotky se ale nepohnuly směrem dál dovnitř. Všechno je to tady pár set metrů ode mě, se odehrává. Ukrajinská obrana je tak silná, že sem Rusy nepustí. To ale neznamená, že to město nebude nakonec úplně zpusťošené a zničené.

A toto je zároveň i pohřebiště, tady, kde je ten kráter.

Vidím tady pana Kolju. Hned, jak jsme přijeli sem, na toto sídliště, daleko víc rozbité, než posledně, vyběhl z domu, objímá se s Olegem. Vybíhají další lidé. Zůstala jich tady jenom hrstka, lidí a psů. A jdou si pro pomoc, kterou jsme přivezli.

Kolji se ptám: „A nepojedete s námi zpátky? Nechcete se evakuovat?“ A on říká: „Ne, ne, ne. Tohle je naše vlast.“

Přišlo asi patnáct až dvacet lidí. Staví se do řady, trošku se mezi sebou hádají, ale někteří se i smějí, což je v této situaci úplně neuvěřitelné.

A Kolja dodává, prosím vás, jenom nepřipusťte, aby válka přišla k nám do Evropy. Zdál se mi hrozný sen, povídá. Oleg vydává poslední instrukce. Říká, že přijde horší doba, protože na jaře to všechno rozmrzne a my nebudeme moct tak často přijíždět s pomocí.

Tak, plynové bomby jsme rozdali, jídlo jsme rozdali, vodu, chléb. Vajíčka se nám bohužel trochu v tom zmatku rozbila, ale snad jich trocha zůstala celá.

English script

We're about to make a second attempt to cross the mud and fields to get to Vuhledar today. It was impossible yesterday because the ground was thawed. Now it's hard and firm, so I hope we can get across.

We've now reached the front line. There's nowhere further to go. Even this tiny housing estate called the Quadrate, because of its square shape, looks much worse since our last visit. Many more houses have been burned down, but there are still people here who come to get water.

The biggest problem is with the elderly, who are stubborn. They just made up their minds to stay here and that's it. Oleg Tkachenko, who offers to evacuate them for perhaps the hundredth time, has failed again. Their children stay as well, they say they can't leave their parents behind.

You can hear that Russia keeps shelling Vuhledar, firing directly into the town with 200 to 300 civilians still remaining. Yet, the Russian troops have not moved further in. It's all happening a few hundred metres from me. The Ukrainian defence is so strong that they won't let the Russians into the town. That doesn't mean that eventually the town won't be completely destroyed.

This is also a graveyard where the crater is.

As soon as we arrive at this housing estate, which is much more damaged than the last time, I see Mr. Kolya. He has run out of the house and hugs Oleg. Other people come out. There's only a handful of people and a few dogs left. They're coming for the aid that we have brought.

I ask Kolya: "How about coming back with us? Do you not want to evacuate?" And he says, "No, no, no. This is our homeland."

About fifteen to twenty people turn up. They're queueing up, arguing amongst themselves a little bit, but some of them are laughing, which is absolutely unbelievable in this situation.

As we talk, Kolya says that we should not allow the war to reach Europe, that he had a terrible dream. Oleg gives his last instructions. He says that it is going to be more difficult, because in the spring the ground will thaw and aid will not be able to come as often.

We have distributed gas cylinders, food, water and bread. Some eggs broke in the commotion, but hopefully at least some stayed whole.

Tyhle dvě ženy tady zůstávají, protože chtějí pomáhat těm starým a nemohoucím lidem. Teď si přišly pro kanystry s vodou a pro chleba.

Tohle byla asi poslední zastávka a teď už se musíme nějak z toho města vymotat. Na tom Kvadrátu, na tom sídlišti, to byla opravdu taková mezní situace, bych řekl docela. A to už jsme jich tady zažili hodně. Je to čím dál tím horší.

Z Vuhledaru Martin Dorazín, Český rozhlas.

Two women say they stay in Vuhledar because they want to help the old and less able. Now they've come for water canisters and bread.

This was our last stop and we now have to get out of the town somehow. It seems to me that the situation in the Quadrate housing estate is borderline and we've seen quite a lot here. It's getting worse and worse.

For Czech Radio Martin Dorazín from Vuhledar.